

кові [2, с. 78]. Описуючи Возного автор також вдається до порівняння: *A somonour was ther with us in that place, | That hadde a fyr-reed cherubynnes face, | For saucefleem he was, with eyen narwe | As hoot he was and lecherous as a sparwe* [1]. – *Ще й Возний мандрував шляхами тими – | Червоний з виду, наче хевувими, | Вузькі очища й пранці та лиці. | Швидкий і хтивий, наче горобці;* [2, с. 79]. Реліквійний продавець у Чосера – *Swiche glarynge eyen hadde he as an hare* [1] – *Мав очі вирячені мов у зайця*, а Сквайр-джура [2, с. 61] – *He was as fressh as is the month of May* [1] – *Ну, словом, як травневий був розмай* [2, с. 61].

Висновки. Категорія оцінки є однією із семантичних універсалій, тому що вона пронизує собою буквально всю мову. У зв'язку з тим, що кожне слово в мові пов'язане з тим чи іншим видом оцінної конотації або з потенційною її можливістю, що реалізується в різноманітних конкретних ситуаціях, категорія оцінки стосується всього словникового складу мови.

Нині, визнаючи за оцінкою статус самостійної мовної категорії, дослідники по-різному визначають природу цієї категорії, її структуру, розмежування видів оцінки, систематизацію засобів вираження. Навіть у самому визначенні категорії

оцінки недостатньо вивченим лишається питання взаємовідносин цієї категорії з модальністю, експресивністю, емоційністю, прагматичним потенціалом, інакше кажучи, особливо актуальною залишається проблема відмежування її від суміжних категорій та визначення інвентарю власне оціночних значень.

Під час дослідження виокремлено декілька лексико-семантичних груп оцінних прикметників позитивної та негативної конотації, які вживалися для вербалізації оцінки в середньоанглійській мові на прикладі «Кентерберійських оповідей» Джеффри Чосера. Прикметники, що оцінюють позитивні якості характеру людини виявилися найбільш продуктивними. Окрім цього, при проведенні дослідження було визначено найбільш вживані стилістичні засоби та прийоми, які використовувалися для вираження оцінки в середньоанглійській мові. Було встановлено, що для вербалізації оцінки автор найчастіше залучав епітети, метафори, паралельні конструкції, фразеологізми, порівняння, іронію та інші.

Перспективним вбачається подальше дослідження вираження оцінних суджень в середньоанглійському періоді в творчості інших поетів та письменників того часу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Chaucer, J. (1957). *The Canterbury Tales. The Complete works of G. Chaucer.* Boston, Mass: Houghton Mifflin. URL: <https://quod.lib.umich.edu/c/cme/CT> (дата звернення: 10.07.2023).
2. Чосер, Джеффри. *Кентерберійські оповіді / З середньоанглійської переклав і прокоментував Максим Стріха.* У 2-х частинах. Частина I. Львів: Видавництво «Астролябія», 2019. 528 с.

UDC 811.111

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2023.31.7>

ФЕНОМЕН ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ ТА ПРОБЛЕМА СМЕРТІ І БЕЗСМЕРТЯ У НАУКОВІЙ ТВОРЧОСТІ О. ТИТАРЕНКО

THE PHENOMENON OF POLITICAL DISCOURSE AND THE PROBLEM OF DEATH AND IMMORTALITY IN THE SCIENTIFIC HERITAGE OF O. TYTARENKO

Дун Ці,

orcid.org/0000-0003-3985-7207

аспірантка кафедри германських мов

Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

У статті вперше досліджено проблему смерті та безсмертя, а також феномен англомовного політичного дискурсу в науковій творчості українського філолога та філософа – професора Олени Юрївни Титаренко.

О. Титаренко – український філолог та філософ, мислитель, інтелектуал, кандидат філологічних наук, професор кафедри германських мов Українського державного університету імені Михайла Драгоманова.

На офіційному сайті УДУ ім. Михайла Драгоманова про неї говориться наступне: «Кандидат філологічних наук, професор. Випускник Київського державного педагогічного інституту іноземних мов (Національний Лінгвістичний Університет). Одразу після закінчення університету О. Ю. Титаренко вступила до аспірантури (спеціальність германські мови) і в 1991 році успішно захистила кандидатську дисертацію.

Наукові доробки О. Ю. Титаренко мають значну теоретичну та практичну цінність, використовуються для написання науково-дослідних робіт та проведення практичних занять. Титаренко О. Ю. продовжує плідну працю над науковим дослідженням, постійно підвищує кваліфікацію. Зокрема, О. Ю. Титаренко проходила курси підвищення кваліфікації в Лондоні та Кембриджі.

Читає курси «Практики мови», «Історії англійської мови», «Лексикології», «Стилістики»; керує роботами магістрів та аспірантів. Чимало її аспірантів уже успішно захистили свої кандидатські дисертації. А також проф. О. Ю. Титаренко викладає в Інституті післядипломної освіти НПУ імені М. П. Драгоманова.

О. Ю. Титаренко користується повагою серед викладачів та студентів. Її високо цінують за її професіоналізм, організаторські здібності, щирість, доброту, готовність допомогти кожному, хто потребує її допомоги».

Автор приходить до висновку, що дослідниця О. Титаренко здійснила вагомий науковий внесок як у розробку та вирішення проблеми смерті та безсмертя особистості, так і розробила свій авторський філософсько-науковий термін «англомовний політичний дискурс», який дозволяє філологам по-новому осмислити глибинний філософський та науковий сенс і зміст даного феномену.

Адже, за професором О. Титаренко, англомовний політичний дискурс – це «філологічна категорія, яка включає в себе як елементи англомовних метаісторії і метакультури, так і елементи монадології для аналізу особистостей носіїв політичного дискурсу, тобто політиків».

Ключові слова: смерть, безсмертя, особистість, політичний дискурс, англомовний політичний дискурс, філологія, свобода, науковці, О. Титаренко, П. Нестеренко.

For the first time, the article examines the problem of death and immortality, as well as the phenomenon of English-language political discourse in the scientific work of the Ukrainian philologist and philosopher Olena Yuryivna Tytarenko.

O. Tytarenko is a Ukrainian philologist and philosopher, thinker, intellectual, candidate of philological sciences, professor of the Department of Germanic Languages of Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University.

On the official website of Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University says the following about her: "Candidate of philological sciences, professor. A graduate of the Kyiv State Pedagogical Institute of Foreign Languages (National Linguistic University). Immediately after graduating from the university, O. Yu. Tytarenko entered graduate school (specializing in German languages) and successfully defended her PhD thesis in 1991.

O. Yu. Tytarenko's scientific works have significant theoretical and practical value, they are used for writing research papers and conducting practical classes. O. Yu. Tytarenko continues fruitful work on scientific research, constantly improves his qualifications. In particular, O. Yu. Tytarenko took advanced training courses in London and Cambridge.

Reads courses "Practice of language", "History of the English language", "Lexicology", "Stylistics"; supervises the works of master's and postgraduate students. Many of her graduate students have already successfully defended their PhD theses. And also Prof. O. Yu. Tytarenko teaches at the Institute of Postgraduate Education of the M.P. Drahomanov National University of Ukraine.

O. Yu. Tytarenko is respected by teachers and students. She is highly valued for her professionalism, organizational skills, sincerity, kindness, willingness to help anyone who needs her help."

The author comes to the conclusion that the researcher O. Tytarenko made a significant scientific contribution both to the development and solution of the problem of death and immortality of the individual, and developed her author's philosophical and scientific term "English-language political discourse", which allows philologists to rethink the deep philosophical and scientific meaning and content of this phenomenon.

After all, according to Professor O. Tytarenko, English-language political discourse is "a philological category that includes both elements of English-language metahistory and metaculture, as well as elements of monadology for the analysis of the personalities of the bearers of political discourse, that is, politicians."

Key words: death, immortality, personality, political discourse, English-language political discourse, philology, freedom, scientists, O. Tytarenko, P. Nesterenko.

Постановка проблеми. Згідно з українською дослідницею В. Уліщенко можна констатувати, що «сучасне українське суспільство у зв'язку з російською військовою агресією як ніколи за роки незалежності занурилося в проблему смерті та безсмертя особистості» [10, с. 19].

З цього ми можемо заключити, що сучасні українські науковці активізувалися на предмет філологічних та філософських досліджень як політичного дискурсу, так і проблеми смерті та безсмертя особистості. Серед імен науковців, які активно досліджують дану проблематику можна назвати імена: «О. Добродум, Н. Хамітова, С. Крилової,

Т. Кушерець, П. Нестеренка, О. Титаренко та ін.» [7].

За українським дослідником П. Нестеренко, «російська військова агресія проти мирної України підняла комплекс складних та глобальних проблем, які стосуються різних сфер української держави: духовних та матеріальних. Одна з цих проблем – суб'єктність української психологічної науки та методологічна незалежність від російської психології.

Для того, щоб українська психологія стала незалежною від російської, потрібно створити для початку чіткий перелік вітчизняних психоло-

гів, яких можна назвати українськими і вже далі проводити теоретичні та емпіричні дослідження, писати наукові статті, посилаючись у першу чергу на українських психологів» [1].

Ми погоджуємося з П. Нестеренко, це дійсно так, але можемо продовжити його думку. Для того, щоб українська філологія стала незалежною від російської, слід досліджувати наукову творчість великих українських філологів. Серед імен передових дослідників як філологічних проблем, так і проблеми смерті та безсмертя, можна виділити ім'я української філологині та науковиці О. Титаренко. Вперше в історії української філології, ми присвячуємо дане дослідження аналізу наукової творчості професора Олени Титаренко.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед останніх публікацій з філології дослідниці О. Титаренко, можна виділити її статтю у співавторстві з П. Нестеренко та О. Гром «Actualization of the concepts of freedom among students» («Актуалізація концепту свобода у студентів») [9].

«У зв'язку з жахливою російською агресією проти мирної України та російсько-українською війною (2022–2023 рр.), перед українською науковою спільнотою постала проблема комплексного дослідження концепту свободи. Існує немала кількість філософських праць, присвячених даній проблематиці, але майже відсутні філологічні дослідження даного феномену. Російсько-українська війна стала дійсно «апокаліпсисом» для мирного українського народу, який мужньо захищає незалежність та суб'єктність Української держави. Російська військова агресія країни-терориста рф – це війна сил зла (російські окупанти) проти сил добра (мужні воїни світла – ЗСУ) за свободу жити в незалежній Україні та залишатися українцями» [9, с. 115]. – говорять О. Титаренко, П. Нестеренко та О. Гром.

Отже, О. Титаренко одна з перших вчених України, яка дослідила разом з дослідниками П. Нестеренко та О. Гром концепт свободи в студентів у Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя.

В цілому у сучасній науковій періодиці досліджені ідеї смерті та безсмертя таких вчених як Н. Хамітова, С. Крилової, О. Добродум, П. Нестеренка, Т. Кушерець, а от наукові ідеї О. Титаренко, фактично, ще не досліджені у сучасній філології.

Серед ключових наукових ідей української дослідниці О. Титаренко можна виділити: феномени смерті, безсмертя, особистоті та англomовного політичного дискурсу.

Мета статті – дослідити та проаналізувати проблему смерті і безсмертя, та феномен англо-

мовного політичного дискурсу у науковій творчості українського науковця О. Титаренко.

Реалізація мети конкретизується у наступних завданнях:

1. Дослідити наукові статті О. Титаренко про феномени смерті та безсмертя.

2. Проаналізувати авторський термін «англomовний політичний дискурс» дослідниці О. Титаренко.

Виклад основного матеріалу. Олена Юрїївна Титаренко – український філолог та філософ, мислитель, інтелектуал, кандидат філологічних наук, професор кафедри германських мов Українського державного університету імені Михайла Драгоманова.

На офіційному сайті УДУ ім. Михайла Драгоманова про неї говориться наступне: «Кандидат філологічних наук, професор. Випускник Київського державного педагогічного інституту іноземних мов (Національний Лінгвістичний Університет). Одразу після закінчення університету О. Ю. Титаренко вступила до аспірантури (спеціальність германські мови) і в 1991 році успішно захистила кандидатську дисертацію.

Наукові доробки О. Ю. Титаренко мають значну теоретичну та практичну цінність, використовуються для написання науково-дослідних робіт та проведення практичних занять. Титаренко О. Ю. продовжує плідну працю над науковим дослідженням, постійно підвищує кваліфікацію. Зокрема, О. Ю. Титаренко проходила курси підвищення кваліфікації в Лондоні та Кембриджі.

Читає курси «Практики мови», «Історії англійської мови», «Лексикології», «Стилістики»; керує роботами магістрів та аспірантів. Чимало її аспірантів уже успішно захистили свої кандидатські дисертації. А також проф. О. Ю. Титаренко викладає в Інституті післядипломної освіти НПУ імені М. П. Драгоманова.

О. Ю. Титаренко користується повагою серед викладачів та студентів. Її високо цінують за її професіоналізм, організаторські здібності, щирість, доброту, готовність допомогти кожному, хто потребує її допомоги» [6].

Отже, О. Титаренко потужний науковець, філолог з заслуженим ім'ям, український філософ, філософські твори якого на предмет проблеми смерті та безсмертя ще не досліджені в українській філософії. У даній статті ми ставимо одне з ключових завдань – вперше дослідити проблему смерті та безсмертя у філософській творчості професора Олени Титаренко.

Для досягнення мети ми аналізуємо в контексті проблеми смерті та безсмертя наступні праці українського науковця О. Титаренко:

1. «Проблема смерті та безсмертя у філософській казці Оскара Вайлда «Рибалка та його Душа». У даній своїй авторській праці, дослідниця О. Титаренко глибинно досліджує англomовну філософську казку О. Вайлда та розкриває проблему смерті та безсмертя людської душі, людської особистості і вічного конфлікту між життям та смертю, між небуттям і безсмертям.

Дозволимо собі розлогу цитату. О. Титаренко «намагається дати відповідь на питання: чи може людина пережити безсмертя без кохання, і яке місце займає кохання в процесі набуття віри в безсмертя людської особистості? Відповісти на ці питання допомагає аналіз філософського твору «Рибалка та його душа» Оскара Вайлда.

В сюжеті казки Рибалка закохується в Русалку, яка не відповідає йому взаємністю, бо в чоловіка є душа. Тому Рибалка починає шукати спосіб, як продати свою душу та позбутися неї. Він йде до священника, до купців, але його ніхто не розуміє, – всі відмовляються йому допомогти. Рибалка вирішує звернутися до Чаклунки, що вчить його, як позбутися своєї душі. Коли він намагається позбавитися від душі, вона просить цього не робити, – він же не слухає і проганяє її від себе.

Три роки душа приходила до Рибалки, але лише на третій рік вона спокусила Рибалку жіночою красою, – у його Русалки не було ніг, і чоловік з'єднався з душею заради того, щоб подивитися на дівочі ноги. Але виявилось, що душа Рибалки не мала серця, – за три роки вона стала злочинною і обманула Рибалку. Через деякий час, коли чоловік повернувся до моря, він не зміг докликатися Русалки. Казка закінчується трагедією. Русалка помирає без Рибалки, а Рибалка помирає, потонувши у морі, тримаючи біля себе в обіймах померлу кохану Русалку» [4, с. 161].

Ми вважаємо, що дана наукова стаття О. Титаренко є методологічно цінною для філологів на предмет вивчення як англomовного політичного дискурсу, так і особистостей політиків у цілому. Кожен політик символізує собою Рибалку, який готовий віддати свою душу за те, щоб владарювати іншими людьми, але саме парадоксальне полягає в тому, що коли політики, за аналогією сюжету у філософській казці О. Вайлда, «з'єднуються» зі своєю душею, то часто їхні душі стають аморальними, неправдивими, лукавими та прикриваються «православною церквою», «релігіями» тощо. Їх політичний дискурс стає

поверхово «морально-етичним» та «набожним», а в дійсності це лише їхня політична маніпуляція для контролю над соціальною свідомістю виборців. Це лише нещира спекуляція на темі «традиційних цінностей» та «церковного життя».

2. «Проблема смерті та безсмертя у повісті «Майська ніч, або Утоплена» М. Гоголя». У даній науковій праці дослідниця О. Титаренко приходить до висновку, що «людина граничного буття за гоголівським мотивом (утоплена сотникова дочка) навіть після смерті не може побачити відьму-мачуху, яка обернулася на одну із потопельниць. Відьма – це теж людина граничного буття.

М. Гоголь вдається до філософського символізму. Померлі потопельниці у ставку – особистості граничного буття, які застрягли у власному особистісному розвитку. Чому ніхто з живих людей, яких зустрічає померла донька сотника, побачити відьму? Тому що це переважно люди буденного буття і таке завдання їм не під силу.

Левко, який кохає Ганну і хоче з нею одружитися, своїм коханням та щирими почуттями, був на межі трансформації у особистість метаграничного буття і тому він зміг допомогти утопленій донці сотника та вказав їй на відьму.

Після допомоги панночці, Левко робить вибір, він не просить грошей, а обирає кохання з Ганною. Тому він стає особистістю метаграничного буття.

Проблема смерті і безсмертя у повісті «Майська ніч, або Утоплена» полягає в тому, що лише маючи взаємодію зі світом мертвих, головний герой зміг досягнути вищої сходинки особистісного існування – метаграничного виміру» [5, с. 73].

Методологічна цінність даної статті О. Титаренко полягає в тому, що філологи можуть зрозуміти стилістичні особливості тогочасного українського буття, яке відобразив М. Гоголь. Неймовірно глибинно та майстерно, Микола Васильович Гоголь підняв не просто проблему смерті та безсмертя, він підняв та зобразив політичний дискурс вустами гоголівських героїв у повісті «Майська ніч, або Утоплена».

3. «Проблема смерті та безсмертя у філософській казці Оскара Вайлда «Вірний друг» [2]. У даній науковій праці дослідниця О. Титаренко піднімає вічну проблему людської дружби. Ми можемо виділити наступну методологічну цінність для філологічних досліджень політичного дискурсу у даній статті О. Титаренко – це постановка Оленою Титаренко нових філологічних проблем та питань (ця наукова стаття дослідниці О. Титаренко носить проблематичний характер). Чи може політик через свій політичний дискурс

залишатися високоморальною особистістю чи він деградує до рівня Мілера – це важлива проблема політичного буття, яка часто вербалізується у формі дискурсу політичного мовлення політиків.

4. «Philosophical ideas of death and immortality in the scientific heritage of P. Nesterenko» («Філософські ідеї смерті та безсмертя у науковій спадщині П. Нестеренка»). У даній науковій праці науковцем Оленою Титаренко «вперше досліджено філософські ідеї смерті та безсмертя у науковій спадщині українського філософа та психолога Павла Олександровича Нестеренка (Любомира Богоявленського).

Серед ключових філософських ідей про смерть і безсмертя П. Нестеренко автор (О. Титаренко, – прим. Дун Ці) виділяє: 1. Людство має прагнення до безсмертя – Осіріс. 2. П. Нестеренко вперше досліджував проблему смерті та безсмертя у течії світового сатанізму. 3. П. Нестеренко довів філософський взаємозв'язок уявлень про смерть та безсмертя зі світоглядом сучасної людини» [8].

Дана стаття має важливий методологічний сенс для філологів, адже унікальні, авторські філософсько-психологічні ідеї українського науковця П. Нестеренко можуть допомогти проаналізувати більшість універсальних проблем та питань людського буття і філології по-новому, з позицій авторської методології П. Нестеренка, яка міститься в його дисертаційних досліджень «Проблема смерті та безсмертя: філософсько-антропологічні аспекти» та «Психологічні ідеї творчості у науковій спадщині М. Грота (1852–1899 pp.)».

Отже, перейдемо до заключного етапу нашої статті. Для дослідження явища англомовного політичного дискурсу, ми використовували авторську лекцію О. Титаренко, яку вона прочитала студентам в УДУ ім. Михайла Драгоманова на тему «Англомовний політичний дискурс в контексті російсько-української війни як шлях до перемоги України над російським ворогом» [3].

За науковцем О. Титаренко, англомовний політичний дискурс – це «філологічна категорія, яка включає в себе як елементи англомовних метаісторії і метакультури, так і елементи монадології для аналізу особистостей носіїв політичного дискурсу, тобто політиків.

В англомовному політичному дискурсі задіяні п'ять філософських та метафізичних рівнів буття

у термінології філософа Д. Андреева: Монсальват, Мудгабр, Нертис, Олірна та Арімойя.

Філогенетично, одними з перших носіїв англомовного політичного дискурсу були так звані родомисли – великі англомовні політики та політичні діячі в історії людства» [3].

Можна погодитися з автором. Дане авторське визначення англомовного політичного дискурсу дослідниці О. Титаренко є надзвичайно методологічно цінним та дозволяє зробити припущення:

1. Метаісторія та метакультура англомовного політичного дискурсу мають свої особливі філософські закономірності, які відрізняються від класичних філологічних законів та теоретичних схем.

2. Монадологія дозволяє розглядати носіїв англомовного політичного дискурсу, тобто політиків, як живих істот, що наділені унікальною якістю – монадою. За П. Нестеренко, який аналізує психологічні ідеї М. Грота, «душа людини – це монада. Тобто душа – це першооснова людини, першоелемент, найпростіше начало, яке може бути досліджене в першу чергу філософськими методами пізнання» [1].

3. Англомовний політичний дискурс всіх п'яти рівнів буття, які пропонує мислитель О. Титаренко, мають як спільне, так і відмінне. Наприклад, англомовний політичний дискурс у буттєвому вимірі Монсальват більш діалогічний та інтенціональний чим у філософсько-психологічному вимірі Олірна.

4. Самі успішні носії англомовного політичного дискурсу історично – це родомисли. Потрібно більш детально дослідити як психологічні особливості політиків-родомислів, так і синтаксичну та лексичну будову їх англомовних політичних виступів та промов.

Висновки. Отже, нами вперше здійснено комплексне дослідження унікальної, авторської науково-філософської творчості українського науковця, філолога та філософа – професора Олени Юрїївни Титаренко.

Дослідниця О. Титаренко здійснила вагомий науковий внесок як у розробку та вирішення проблеми смерті та безсмертя особистості, так і розробила свій авторський філософсько-науковий термін «англомовний політичний дискурс», який дозволяє філологам по-новому осмислити глибинний філософський та науковий сенс і зміст даного феномену.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Нестеренко П. О. Психологічні ідеї творчості у науковій спадщині М. Я. Грота (1852–1899 pp.). Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 053 Психологія. Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя. Ніжин, 2023.

2. Титаренко О. Проблема смерті та безсмертя у філософській казці Оскара Вайлда «Вірний друг». *KELM. Knowledge. Education. Law. Management. № 5 (57). Fundacja Instytut Spraw Administracji Publicznej w Lublinie*, 2023. С. 79–82. URL: <https://kelmczasopisma.com/ua/jornal/84> (дата звернення: 22.11.2023).

3. Титаренко О. Ю. Англомовний політичний дискурс в контексті російсько-української війни як шлях до перемоги України над російським ворогом. Онлайн-лекція. Український державний університет імені Михайла Драгоманова. Київ, 2022.

4. Титаренко О. Ю. Проблема смерті та безсмертя у філософській казці Оскара Вайлда «Рибалка та його Душа». *Вісник Львівського університету. № 49. Серія філософсько-політологічні студії*. 2023. С. 161–165. URL: http://fps-visnyk.lnu.lviv.ua/archive/49_2023/20.pdf (дата звернення: 22.12.2023).

5. Титаренко О. Ю. Проблема смерті та безсмертя у повісті «Майська ніч, або Утоплена» М. Гоголя. *Наукове пізнання: методологія та технологія. 2 (52)*. 2023. С. 73–78. URL: http://np.pdpu.od.ua/2_2023/10.pdf (дата звернення: 18.10.2023).

6. УДУ ім. Михайла Драгоманова. Титаренко Олена Юріївна. URL: <https://fif.udu.edu.ua/dekanat-fakultetu?id=26#tytarenko-olena-yuriiivna> (дата звернення: 20.11.2023).

7. Уліщенко В. Філософські ідеї смерті та безсмертя в сучасній українській філософії. *KELM. Knowledge. Education. Law. Management. № 5 (57). Fundacja Instytut Spraw Administracji Publicznej w Lublinie*, 2023. С. 83–88. URL: <https://kelmczasopisma.com/ua/jornal/84> (дата звернення: 22.11.2023).

8. Tytarenko O. Philosophical ideas of death and immortality in the scientific heritage of P. Nesterenko. “*Scientific Discussion*”. Vol. 1, №82. Praha, 2023. P. 16–18. URL: <http://sdjscience.com/wp-content/uploads/2023/11/Scientific-discussion-No-82-2023.pdf> (дата звернення: 13.11.2023).

9. Tytarenko O. Yu., Nesterenko P. O., Grom O. I. Actualization of the concepts of freedom among students. *Закарпатські філологічні студії. Випуск 26. Том 2*. 2022. С. 115–118. URL: http://zfs-journal.uzhnu.uz.ua/archive/26/part_2/21.pdf (дата звернення: 24.12.2023).

10. Ulishchenko V. The problem of death and immortality in M. Bulgakov’s novel “The Master and Margarita”. “*Scientific Discussion*”. Vol. 1, №82. Praha, 2023. P. 19–21. URL: <http://sdjscience.com/wp-content/uploads/2023/11/Scientific-discussion-No-82-2023.pdf> (дата звернення: 13.11.2023).

УДК 356.35:811.111

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2023.31.8>

ПОХОДЖЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЮРИДИЧНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

ORIGIN AND DEVELOPMENT OF THE LEGAL ENGLISH LANGUAGE

Логінова Л.В.,

orcid.org/0000-0003-2263-9457

старший викладач кафедри філології

Одеського національного морського університету

Биков І.І.,

orcid.org/0009-0004-7259-3180

студент I курсу магістратури

Навчально-наукового гуманітарного інституту Одеського національного морського університету

Ця стаття заглиблюється у питання походження та розвитку юридичної англійської мови, досліджуючи її унікальні характеристики, її вплив на юридичну практику та роль, яку вона відіграє в забезпеченні справедливого та впорядкованого суспільства. Від спеціалізованої термінології до складних структур речень, від основоположних принципів, якими керується юридичний дискурс.

Мова є потужним інструментом, містком, що з’єднує ідеї, концепції та окремих людей у різноманітних сферах мислення та культури. У царині права цей міст набуває особливого значення, оскільки точне та недвозначне спілкування є джерелом життя правосуддя. Юридична англійська, спеціальна мова, яка використовується в юридичній професії, слугує цим важливим мостом, полегшуючи обмін думками, кодифікуючи права та обов’язки та дотримуючись принципів справедливості та чесності.

Юридична англійська виступає як виразна та складно сплетена нитка, яка бере свій початок у минулі століття. Ця спеціалізована форма мови, просякнута традиціями та еволюцією, відіграла невід’ємну роль у формуванні